

Wereldster Binoche valt tegen op toneel

WAT: toneel

WIE: The Barbican London, Les Théâtres de la Ville de Luxembourg i.s.m. Toneelgroep Amsterdam

REGIE: Ivo van Hove

MET: o.a. Juliette Binoche, Patrick O'Kane

INFO: tga.nl

Een zandstorm steekt op in de woestijn, dorre blaadjes waaien voorbij. *Antigone* begint bijna filmisch en je voelt de hitte haast in de openingsscène. Het is alleen jammer dat het vervolgens allemaal vrij snel bekoelt.

Op papier leek het een gedroomde productie. Met Juliette Binoche in de titelrol en Ivo van Hove aan het roer kon er haast niets meer fout gaan bij deze Sophokles. En dan ook nog dat verhaal van Antigone, die tegen de bevelen van de nieuwe machthebber Kreon haar broer Polyneikes begraaft, met fatale gevolgen. Een tragedie waarin grote krachten lijnrecht tegenover elkaar komen te staan; vrouw versus man, traditie versus de wet.

Aan Binoche de eer om de rebelse, halsstarrige Antigone te spelen die tegen de nieuwe wetten in opstand komt, omdat ze voor haar gevoel niet anders kan. Maar dat een goede filmactrice in het theater niet vanzelf overeind blijft, bewijst deze vedette, bekend van onder meer *The English patient* en *Chocolat*. Zeker in het begin zet ze haar emoties voornamelijk kracht bij door het regelmatig op een hysterisch schreeuwen te zetten, terwijl haar tekstbehandeling nogal vlak blijft. Pas tegen het einde, als haar spel iets ingetogens krijgt, wordt ze interessanter om naar te kijken. Maar zeker tegenover een tegenspeler als Patrick O'Kane, die een krachtige Kreon neerzet, steekt ze toch wat bleekjes af.

En het is moeilijk om de vinger erop te leggen, maar de abstractie die vaak een kwaliteit is van Van Hove lijkt deze voorstelling nu juist danig in de weg te zitten. Zijn regie is weliswaar strak en helder en de meeste acteurs zijn los van elkaar best goed, maar je blijft toch totaal onbewogen onder het leed van de personages. Terwijl zich voor je ogen tragedie na tragedie ontvouwt, laat het je volslagen koud.

Het lijkt soms wel of de acteurs elk hun eigen voorstelling staan te spelen. De een beter dan de ander. Maar misschien is het ook wel het stuk zelf. Antigone heeft gevoelsmatig vanaf het begin het

recht aan haar kant staan en dat maakt het allemaal vrij eenduidig. Zij is goed, Kreon zit fout. En hoewel Kreon de interessantste ontwikkeling doormaakt, is hij te lang te star om daarna nog met hem mee te voelen. Misschien waren de verwachtingen wel te hoog, maar deze *Antigone* lost ze in ieder geval niet in. Binoche had beter voor een ander stuk kunnen kiezen. Of misschien moet ze voortaan gewoon op het witte doek blijven schitteren.

Esther Kleuver

Juliette Binoche is bleekjes naast Patrick O'Kane.

FOTO JAN VERSWEYVELD